

Barcelona, 7 de mayo de 1956

Senyor En Iu Bohigàs

SALT

Per un malentès en la fulla d'inscripció de la suscripció al curs de Català vàraig enviar-vos per giro Postal 100'- pesetas (cent) i al mateix temps vàraig pagar el reembors de 100'- pesetas que el carter va presentarme amb la primera Lliçó.

Posteriorment he rebut la vostre lletra aclarint l'error i comunicant-me que per gir Postal em retornàveu les 100'- pesetas que per equivocació havia satisfet dues vegades.

Ara be, el que he rabut son 200'- pesetas; 100'- per giro Postal dipositat a Girona el dia 4 del corrent i altres 100'- per gir Postal - Reembors sense data d'entrega i que vàraig rebre deu fer una setmana, tots dos enviats per vos.

Conque suposu que deu averi agut un malentès tinc a la vostre disposició 100'ₚ- pesetes en espera d'enviar-vos-les de la manera que vos velgheu.

Ajuntó les lliçons corresponens al segon exercici.

Us saluda atentament

Eximidad

LLIÇÓ I

Els dependens de la casa vestien uniforme assamblan al de la policia urbana. El foraster ^(*)cridava a un mosso de servei ^(*)que venien a prende'l. Solien tenir els camarers molt mala educació, tambè heredada. L'uniforme sé'ls havia pusat per tal es conegues amb algo que eran ells els criats.

LLIÇÓ II

Era una jove de divuit a vint ayns de regular estature, rostre ovalat d'un moreno pal.lid, nas levement infonsat però delicat, dents blanques i apretades, i ulls com ja he dit negres, d'un negre intens, avallutat, brodats de llargues pestanyes i un lleu cèrcle ablauat.

LLIÇÓ III

L'esglesia era alta i fosca, formavan llurs naus dues files de pilars cupostus de columnes primes reunides en un haz, que descansaven una base blanca y octogane i per quina rica coronació de capitels partien els arranques de les robustes ogives.

LLIÇÓ IV

Aquestes sortides molt de matí pels camps forts tenen un deig de voluntuositat exotica. ^(*)Els que som primer a hendi al nostre pas l'aire posat sobre el paissatge, y aquest mateix sembla que ^(*)per que ens percatems de que som els que tranquem aquesta via pal cort.

LLIÇÓ V

El nom solament de mare ens representa aquella muller de quin sen beguerem dolcisin nectar de la vida, en quin regazo deixavem reposar nos-
tre cap, aquella dona que ens amoixava, que oprimie entre las seves nos-
tres mans, que besave nostre front, que ajugaba nostre plor ens gronxava, per fi ens sos braços el ^(*)tou? d'una balade d'amor.

Esmeralda Julià